

Morgonandakter i Sveriges Radio vecka 52 2014

Björn Helgesson

Måndag 22/12

Inledande musik: Sinfonia, ur Juloratoriet av J. S. Bach

Bibelord: Joh. 1: 45-47: Filippos träffade Natanael och sa: Vi har funnit honom som det står om i Mose lag (...) Följ med och se. Jesus såg Natanael komma och sa om honom: Där är en sann israelit, en som är utan svek.

Många av våra namn kommer från ord som betyder något. De är som hälsningar till oss som vill ge tröst eller inspirera. Ibland är hälsningen långsökt, ibland uppenbar. Särskilt tydligt är det under julveckan då alla namnsdagsnamn är hämtade ur bibeln. Idag har Natanael och Jonatan namnsdag. Natanael tillhör inte de mest populära namnen - 2003 fick bara 23 pojkar det namnet - medan fler än 20 000 just nu heter Jonatan.

Natanael var en av Jesu lärjungar och en av de första som bekände honom som Guds son. Jesus hävdade å sin sida att Natanael var en människa utan svek. Natanael tycks ha haft en stor klarsynthet. Vi önskar nog lite till mans att vi kunde vara mer klarsynta, att rätt förstå och tolka det vi själva är med om och det vi ser runt omkring oss. Att se med friska ögon och varken försköna eller förmörka. Att vara utan svek. Snart skall Jesus än en gång födas i Betlehem och vi får tillsammans med herdarna och de nyblivna föräldrarna spana efter Gud i det vardagliga. Det vi gör mot någon annan gör vi mot honom, sa Jesus. Nog behöver vi alla klarsynthet. Att se klart är en Guds gåva att be om. Och på hebreiska betyder Natanael just Guds gåva.

Jonatan, som är det andra namnsdagsbarnet idag, är ett namn som har en mer öppen betydelse på hebreiska. Jonatan är som ett syskonnamn till Natanael. Det betyder "Gud har gett". Gett vad då kan man undra. Kanske tänker de föräldrar som fått ett barn att de fått en gåva och så ger de honom namnet Jonatan: Gud har gett oss detta barn. Tänk att ha detta som identitet: Jag var en gåva och jag är en gåva. Den som själv är en gåva till andra har inte fokus på sig själv. Allt kretsar inte kring mig utan jag har ett syfte. Den mest kände Jonatan i bibeln var vän till Kung David. Han var son till kung Saul men strävade inte efter att själv bli kung utan stöttade hela tiden David. Genom sin vänskap blev han en gåva till David. Hur meningsfullt är det inte när vi får möjliggöra någon annans liv, t ex sina barn eller några som lider på andra platser. Genom att bry mig om andra öppnas deras möjligheter. Våra gåvor kan ge möjligheter för människor i fattigare länder att utbilda sig och få kontroll över sitt liv. I den församling där jag lever finansierar vi en snickarskola i Tanzania för föräldralösa ungdomar och vi ser så tydligt hur detta skapar ringar på vattnet som sprider sig vidare. Vi möjliggör för några som sedan möjliggör för andra. Jonatan är i kristen tro också ett tecken på Jesus, Guds son, som föds nära oss som en gåva, för att möjliggöra våra liv. Han älskar oss så att vi kan älska andra. Idag får vi stava på två namn: Natanael och Jonatan. Och öva oss att upptäcka Guds gåvor i vår vardag. Det mått av hälsa jag har, maten på bordet, förmågan att känna smak, lukt och kunna höra. Att vara tacksam över det jag tar för självklart berikar mitt liv.

Mellanmusik: Sv. Psalm 422, traditionellt framförande

Bön: Dig, o himmelske Fader, vare evigt lov och pris, för att du så älskade världen, att du utgav din enfödde son, och lät honom födas och bli vår broder. För att vi skulle leva, har du låtit det eviga livet komma bland oss. För att vi skulle upplysas, har du låtit själva ljuset nedstiga i vårt mörker. För att vi skulle bli dina barn, har du gjort din son till ett ringa människobarn. O Gud, vilken underbar vishet och nåd har du inte brukat för att frälsa mig. Jag tillber dig ödmjukt vid din sons krubba. Tag emot mitt ringa tack och lov.

Denna morgon vill jag be om att, som Natanael, få vara en människa utan svek och som Jonatan se mitt liv som en Guds gåva till de jag lever med. Om denna djupa meningsfullhet i livet vill jag be. Må din gode Ande vara med mig och alla människor så detta kan ske. För Jesu Kristi skull. Herren välsigne dig och bevara dig och före dig till det eviga livet.

Avslutande musik: På Sions berg, no 11 på skivan "I helgedomens famn"

Tisdag 23/12

Inledande musik: Sinfonia, ur Juloratoriet av J. S. Bach

Text: Den första människan kom från jorden och var jord; den andra människan kom från himlen. Som den jordiska var så är också de jordiska, och som den himmelska är, så är de himmelska. 1 Kor. 15:47

Idag har Adam namnsdag och Sveriges drottning fyller år. Vi stannar vid Adam. Han är enligt bibeln den första människan och namnet betyder just "människa". 2008 fick 463 pojkar Adam som tilltalsnamn. Från att ha varit ett ganska ovanligt namn är det nu populärt. Ett vackert namn: Adam, människa. Inte man, inte kvinna, ingen ryggsäck av förförståelser och motsättningar. Människa. Det är som ett rent papper, fyllt av frihet och möjligheter. En annan betydelse av ordet är röd, kanske åsyftas den röda leran som Adam formats av. Fri, men bunden till jorden och därför ganska vilsen. Inte bara möjligheter men också vilsenhet. Den första betydelsen vill jag gärna ta till mig; den öppna horisonten, det vita pappret. Alla önskar vi kanske ibland att vi kunde få slänga av oss ryggsäcken och börja om, förutsättningslöst. Att bara få vara människa utan roller och förväntningar. Men det går inte. Färgen av lera kan vi inte tvätta bort. Adam är den första människan, Jesus är den andra människan, säger bibelordet, han som kommer från himlen. Han som föds som människa men också kommer från himlen, den där tillvaron bortom horisonten, bortom lerans begränsning. Adam var den första människan men som i alla bibelns berättelser är han också du och jag, man och kvinna. På samma sätt är Jesu då men också nu. Han kallar sig själv för människosonen och när han talar säger han: Vänner kallar jag er. Inte först på juldagen utan redan idag. Idag får vi minnas både den första människan, Adam, och den andra, Jesus. Till honom är vi välkomna med vår jordiga historia, rödfärgad av våra begränsningar, precis som namnet Adam säger. Längtan efter att vara rena och oskavda moraliskt kan i mig skapa distans till Gud. Tänk om jag inte är värdig, kan vi tänka. Men vår brist är en möjlighet, även om jag inte kan se det själv. Det är bara i en tom skål det får plats något nytt. Den som är färdig har inte plats och inför ett papper som är vitt kan jag tveka om jag vågar måla. Jesus själv får vara vår förebild. Också han som är fullt ut Gud valde att gå in i begränsningen. Ändå kallade han den evige och fullkomlige för sin pappa. Han ger mig mod att våga göra på samma sätt.

Mellanmusik: Sv. Psalm 423, traditionellt framförande

Bön: Dig, o himmelske Fader, vare evigt lov och pris, för att du så älskade världen, att du utgav din enfödde son, och lät honom födas och bli vår broder. För att vi skulle leva, har du låtit det eviga livet komma bland oss. För att vi skulle upplysas, har du låtit själva ljuset nedstiga i vårt mörker. För att vi

---

skulle bli dina barn, har du gjort din son till ett ringa människobarn. O Gud, vilken underbar vishet och nåd har du inte brukat för att frälsa mig. Jag tillber dig ödmjukt vid din sons krubba. Tag emot mitt ringa tack och lov.

Denna morgon vill jag be om att, som Adam, kunna bejaka min mänsklighet, både de svåra begränsningarna som min livshistoria innebär och den frihet till nytt liv du hela tiden ger. För Jesu Kristi skull. Herren välsigne dig och bevara dig och före dig till det eviga livet.

Avslutande musik: Fågeln i bur, no 8 på skivan I helgedomens famn

Onsdag 24/12

Inledande musik: Sinfonia, ur Juloratoriet av J. S. Bach

Läsning: Mannen låg med sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain. "Jag har givit liv åt en man, med Herrens hjälp", sade hon. 1 Mos. 4.

Julafton, dagen som en del av oss längtat efter medan andra bävat. Våra liv är ju så olika. För några är det glädje att få vara med sin familj, öppna paket och smaka årets knäck. Andra har ingen familj och ensamheten känns tydligare när den förväntade lyckan trycker på vårt sinne. Också denna dag har människor namnsdag, alla som heter Eva. Allt färre heter dock Eva i vårt land. Under efterkrigstiden fram till 70-talet var namnet populärt men sedan sekelskiftet är det bara ett fåtal som får Eva som tilltalsnamn. Eva är i bibeln den första kvinnan. Först finns bara människa, Adam, så kommer Eva, och genus är ett faktum. Eva är vår urmoder och namnet betyder just livgivare, Chavah, på hebreiska. Ett sådant vackert namn; den som ger liv. I en del kyrkor är Eva skyddshelgon för trädgårdsmästare och andra som vårdar liv. Kanske skulle hon en dag som denna även få vara skyddshelgon för de som vägrar den julshopping som föröder vår jord och ger oss så skeva perspektiv på hur ett gott liv ska vara. Eva är den som ger liv men också den som går vilse genom att lyssna på den listiga ormen. En felvänd list som lurade bort människan från hennes plats i ekosystemet, bort från Faderns generösa omsorg. Adam var förstått inte mindre skyldig. Men livet finns där ändå, Eva fortsätter att vara livgivare. Möjligheten till nytt liv består, nya generationer föds. Evas spegelbild i Nya testamentet är Maria, Jesu mor. Hon är också en livgivare, men utan att falla för självtillräcklighetens frestelse. Må det ske med mig som du har sagt säger hon till den ängel som meddelar att hon ska bli gravid. Hon föder den som vill återställa människans plats i helheten. Det som blev fel kan bli rätt. Det kan ske i våra liv lovar bibeln. Evaerfarenheten kompletteras med Mariaerfarenheten. Livet i konkret och bildlig bemärkelse är en flödande källa. Idag firar vi honom som föds in i vår verklighet för att upprätta världen. Och hela tillvaron ropar Hurra, äntligen! Det är hela tillvarons rop: även träden, mineralerna och fotonerna ropar med. Jesu inträde i världen betyder liv för hela världen vare sig man som enskild människa tror det eller inte. Jesus skulle också kunna heta Eva: den som ger liv.

Mellanmusik: Sv. Psalm 428, traditionellt framförande

Bön: Dig, o himmelske Fader, vare evigt lov och pris, för att du så älskade världen, att du utgav din enfödde son, och lät honom födas och bli vår broder. För att vi skulle leva, har du låtit det eviga livet komma bland oss. För att vi skulle upplysas, har du låtit själva ljuset nedstiga i vårt mörker. För att vi skulle bli dina barn, har du gjort din son till ett ringa människobarn. O Gud, vilken underbar vishet och nåd har du inte brukat för att frälsa mig. Jag tillber dig ödmjukt vid din sons krubba. Tag emot mitt ringa tack och lov.

Denna morgon vill jag be om att, i likhet med Eva, få vara en livgivare i de sammanhang där jag finns. Jag vill också be om glädjen att kunna ta emot det liv andra vill ge mig. För Jesu Kristi skull. Herren välsigne dig och bevara dig och före dig till det eviga livet.

Avslutande musik: Snart kommer frälsaren, no 13 på skivan I helgedomens famn

Torsdag 25/12

Inledande musik: Sinfonia, ur Juloratoriet av J. S. Bach

Text: I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: Var inte rädda, jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. Luk. 2:8.

Just nu sover de flesta i vårt land. Men du och jag är vakna. Juldagsmorgon glimmar. Några är på väg till julottan, andra har inte riktigt somnat ännu. Men de flesta sover gott. Och så är det vi som sitter vid en radio. Så många drömmar är knutna till julen och allt ska uppnås på julafton. Vilken dag orkar bära så mycket förväntan på lycka? Och sedan är allt över, tallrikarna diskade och släkten skingras. Ändå börjar julfirandet i kyrkans värld egentligen först denna dag och den stora festen varar flera veckor framåt. Julen är inte slut, den har bara börjat. Denna veckas morgonandakter utgår ifrån personerna som har namnsdag var dag. Idag finns inget namn skrivet i min almanacka. Jag vet faktiskt inte varför namnet Jesus inte står där, men det är hans namnsdag och födelsedag idag. I spansktalande länder är Jesus ett vanligt tilltalsnamn, men i Sverige är det ovanligt; 2008 fanns det 138 män och 7 kvinnor som hade Jesus som tilltalsnamn. Ett underbart namn som man kan bära med glädje. Namnets betydelse är "Herren räddar". Hela den kristna tron kretsar kring detta, att Gud vänt sig till människan för att rädda henne. För många av oss är det en påtaglig upplevelse medan andra griper kring det med sitt hopp och sin längtan. Våra erfarenheter och känsleregister ser så olika ut och därför är också upplevelserna olika. Men namnets betydelse är det ingen tvekan om: Herren räddar. De med starka upplevelser av trosvisshet sjunger glatt att "Namnet framför andra namn är Jesus, ej skönare på jorden fanns". Men vare sig vår förvissning är stark eller trevande så finns namnet där att hålla sig till: Jesus, Herren räddar. Sådan var också Jesu egen självbild. Han sa: Ty så älskade Gud världen att han sände sin ende son för att var och en som tror på honom inte ska gå under. Namnet Jesus är det kristna hoppet och att bära namnet är en påminnelse om att det finns räddning också för mig. Även för mig som sitter ensam vid radion denna juldagsmorgon. Upplevelsen av om detta är sant eller bara prat är din eller min, men namnet finns där och drar i oss. Var inte rädd, jag bär bud om en stor glädje, en glädje för hela folket.

Mellanmusik: Sv. Psalm 429, traditionellt framförande

Bön: Dig, o himmelske Fader, vare evigt lov och pris, för att du så älskade världen, att du utgav din enfödde son, och lät honom födas och bli vår broder. För att vi skulle leva, har du låtit det eviga livet komma bland oss. För att vi skulle upplysas, har du låtit själva ljuset nedstiga i vårt mörker. För att vi skulle bli dina barn, har du gjort din son till ett ringa människobarn. O Gud, vilken underbar vishet och nåd har du inte brukat för att frälsa mig. Jag tillber dig ödmjukt vid din sons krubba. Tag emot mitt ringa tack och lov.

Denna morgon vill jag be om att Jesu eget namn ska påminna om att han räddat mig. Låt också mig, när det så är möjligt, få gestalta hans sinne genom kärlekens gärningar. För Jesu Kristi skull. Herren välsigne dig och bevara dig och före dig till det eviga livet.

Avslutande musik: Sing Lullaby to Jesus, no 12 från skivan i helgedomens famn

Fredag 26/12

Inledande musik: Sinfonia, ur Juloratoriet av J. S. Bach

Text: Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans. 2 Tim. 4:7

Idag är det annandag jul och Staffan har namnsdag. De flesta av oss har lyssnat till Staffan stalleddräng från veckorna före Lucia och fram till nu, dagen då han har namnsdag. Just Staffan är ett nordiskt namn men det kommer av Stefan som i sin tur härleds ur Stephanos. Bland män i medelåldern är det ganska vanligt men bara en handfull får det vart år som tilltalsnamn nu för tiden. Staffan, eller Stephanos, nämns i apostlagärningarna där han är en av sju som väljs ut av Jesu lärjungar för att servera mat till de fattiga. Man kan säga att dessa sju är de första diakonerna i den unga kyrkan. Ska man göra ett jobb bra kan man behöva specialisera sig på ett område. Det gäller särskilt om man vill stötta fattiga människor. Det är inte ansvarsfullt att i längden bara dela ut pengar eller annan hjälp rakt av. Långsiktig hjälp kräver att man bygger en relation och stöttar den hjälpsökande att återta kontrollen över sitt liv, så långt det är möjligt. Stephanos, en av de sju diakonerna, var duktig på sitt jobb. Det skedde helt osannolika saker runt omkring honom, det vi kallar under, och det väckte uppmärksamhet. Han fick blickarna på sig och blev dödad för att han kritiserade sin samtid genom att bekänna sin tro. Det kan kosta på att följa Jesus. Stephanos blir den kristna kyrkans första martyr. Han stenades till döds. Hans namn betyder "krönt". Namnet är grekiskt och krönt syftade från början på den som vunnit i en idrottstävling och blir krönt med segerkrans. Den kristna kyrkan gjorde en överföring av betydelsen till den segerkrans som den som håller ut i tron får ta emot. Stephanos kan vara vår förebild i att hjälpa den som är hungrig och att bekänna tron på Jesus i det offentliga livet. Vi ska inte söka martyriet, lidandet för trons skull, men det kan drabba oss när vi börjar leva som vi lär. Oftast blir vi som människor kritiserade med rätta och ska inte försöka spela martyrer men några gånger under livet kan det hända att det är p.g.a. våra goda gärningar och bekännelsen av Jesus som Herre, som vi drabbas. Människor som tydligt väljer bort en självcentrerad och konsumtionsfixerad livsstil till förmån för enkelhet och tjänande av andra väcker aggressioner hos omgivningen. Den som lever rätt blir, även om hon inte säger något, en anklagelse mot alla som inte gör det. I djupet av sin personlighet tror jag att alla vill gott, men att vi ofta förnekar den dragningen av bekvämlighet och själviskhet. Människor som väljer rätt påminner mig om hur jag borde leva vilket jag då försöker värja mig emot. Kanske genom att håna den som handlat sant. Om det sker oss får vi stava på dagens namnsdagsnamn: Stephanos eller Staffan, han som fick bära segerkransen.

Mellanmusik: Sv. Psalm 430

Bön: Dig, o himmelske Fader, vare evigt lov och pris, för att du så älskade världen, att du utgav din enfödde son, och lät honom födas och bli vår broder. För att vi skulle leva, har du låtit det eviga livet komma bland oss. För att vi skulle upplysas, har du låtit själva ljuset nedstiga i vårt mörker. För att vi skulle bli dina barn, har du gjort din son till ett ringa människobarn. O Gud, vilken underbar vishet och nåd har du inte brukat för att frälsa mig. Jag tillber dig ödmjukt vid din sons krubba. Tag emot mitt ringa tack och lov.

Denna morgon vill jag be om att, i likhet med Staffan, vara modig och inte räddas för att i ord och handlingar vittna om Jesus. För Jesu Kristi skull. Herren välsigne dig och bevara dig och före dig till det eviga livet.

Avslutande musik: Ubi caritas amor, no 5 från skivan i helgedomens famn

Lördag 27/12

Inledande musik: Sinfonia, ur Juloratoriet av J. S. Bach

Text: Vid den tiden uppträdde Johannes döparen i Judéens öken och förkunnade: Omvänd er, himmelriket är nära. Matt. 3.

Dag följer på dag också när man vill att tiden ska stanna upp något. Fastän den just gryr har varje dag redan sina kläder i form av namnsdagar. Idag är det Johannes dag. Alla de 30 000 män som har det namnet bär en hälsning med sig till oss andra. Det hebreiska namnet Johannes betyder "Gud har förbarmat sig". Med de orden i mina öron vill jag invänta gryningens ljus denna lördag, när julafton obönhörligen försvinner in i det förflutna. Genom varje dags nystart och genom tillvarons bärande strukturer har Gud förbarmat sig. Över mig och över vår värld. Främst genom Jesus som ligger där så oansenlig och vardaglig i sin krubba. Skönhet och under finns för det öga som kan se. Tacksamhet och glädje finns som en möjlighet i varje dag. Gud har förbarmat sig. I det yttre finns förutsättningarna men det betyder inte att jag förmår se det. Om glaset är halvfullt eller halvtomt bestäms inte bara av oss själva och vår attityd. Vi känner det vi känner. Till oss kommer Johannes namn som en hälsning: Gud har förbarmat sig. Kring det påståendet vill jag spinna mitt liv. I bibeln finns det flera Johannes. En av dem är Johannes döparen. Han stod mitt i vardagslivet och ropade att Guds rike är nära. En del kunde se det han såg, andra skakade bara på huvudet. Finns det en verklighet som vi alla kan vara överens om? Jag tror inte det. Vi har formats till att få raster i vårt tänkande och därför upplever vi livet på ett visst sätt och det är inte lätt att ändra sig. Men det sker ibland. Långsamt kan en klagandets natur böjas mot tacksamhet, ett dömande sinne mot tolerans. Ofta tar det lång tid, kanske ett liv, men ibland drabbas vi bara. Många har upplevt det när man sett in i ett spädbarns ögon, eller när man i en obekant människa som genom ett trollslag får en glimt av Gud. Johannes var med om det när Jesus kom nära. Hans namn blev hans erfarenhet: Gud har förbarmat sig betyder Johannes på hebreiska.

Mellanmusik: Sv. Psalm 431, traditionellt framförande

Bön: Dig, o himmelske Fader, vare evigt lov och pris, för att du så älskade världen, att du utgav din enfödde son, och lät honom födas och bli vår broder. För att vi skulle leva, har du låtit det eviga livet komma bland oss. För att vi skulle upplysas, har du låtit själva ljuset nedstiga i vårt mörker. För att vi skulle bli dina barn, har du gjort din son till ett ringa människobarn. O Gud, vilken underbar vishet och nåd har du inte brukat för att frälsa mig. Jag tillber dig ödmjukt vid din sons krubba. Tag emot mitt ringa tack och lov.

Denna morgon vill jag, inspirerad av Johannes, ta emot andras förbarmande över mig med tacksamhet och när det är möjligt förbarma mig över någon som är i nöd. För Jesu Kristi skull. Herren välsigne dig och bevara dig och före dig till det eviga livet.

Avslutande musik: Jag går på livets väg, no 15 från skivan I helgedomens famn

Söndag 28/12

Inledande musik: Sinfonia, ur Juloratoriet av J. S. Bach

Text: De bröt upp från Betel, och strax före Efrata var tiden inne för Rakel att föda. Förlossningen blev svår, men när det var som svårast sade barnmorskan till henne: Var lugn, också denna gång får du en son. Hon var nu döende, och när livet höll på att fly gav hon honom namnet Ben-oni. Men hans far kallade honom Benjamin. 1 Mos. 16.

Julveckan har nått sitt slut och en ny vecka träder in. Idag har Benjamin namnsdag och det är Värnlösa barns dag. De kristna som kan samlas snart till Gudstjänst för att lovsjunga den Gud som lät sin son födas in i vår värld. Namnet Benjamin har tillbaka i tiden inte varit så populärt men nu är det flera hundra som får det som tilltalsnamn varje år. I bibeln var Benjamin den yngste av Jakobs 12 söner. De tolv som gav upphov till Israels 12 stammar och senare Jesu tolv lärjungar. Han var helbror med Josef som blev kastad i en brunn. Yngst av bröderna var Benjamin och han blev sin fars favoritson. Den som är yngst kan än i dag kallas för en grupps Benjamin. Namnet har flera betydelser. En är "Lyckans son". Man kan av berättelsen i bibeln ana att pojken var ett efterlängtat kärleksbarn, något av en sladdis. Hans mor dör vid förlossningen. Hon ville ge honom namnet "Min smärtas son", och det kan man förstå, men pappa Jakob ville att han genom sitt namn skulle få en mer positiv identitet: Lyckans son. Lycka trots smärta. Som yngst är man både skyddad och sårbar. Idag firas värnlösa barns dag. Kyrkan minns hur Herodes blev galen av fruktan och vrede när han hört att en ny kung fötts i Betlehem, det lilla Jesusbarnet, fredsfursten. Han lät döda alla småbarn han kunde finna, men Josef och Maria hann fly innan svärden föll över deras son. Som i all strävan efter makt drabbas barnen, de som inte förmår värja sig med annat än sitt leende och sin gråt. I oss alla finns det lilla barnet kvar, under all vuxenhet som åren virat runt oss. Där längst inne finns vår djupaste identitet som ropar att vi är älskade, önskade och igenkända. Det är så Gud ser på oss, de är så de flesta föräldrar ser på sitt nyfödda barn. Sedd bland tusenden men inte på någon annans bekostnad. Ett värnlöst barn. Lycklig den som får känna sig älskad, en lyckans son, en Benjamin. Idag vill jag stava på hans namn och påminna mig om att jag är älskad av Gud själv och bror med Jesus, värnlös i sin krubba, värnlös som flykting undan Herodes soldater och värnlös på korset. Jag vill också minnas och tacka för den kärlek mina föräldrar gav och försökte ge.

Mellanmusik: Sv. Psalm 433, traditionellt framförande

Bön: Dig, o himmelske Fader, vare evigt lov och pris, för att du så älskade världen, att du utgav din enfödde son, och lät honom födas och bli vår broder. För att vi skulle leva, har du låtit det eviga livet komma bland oss. För att vi skulle upplysas, har du låtit själva ljuset nedstiga i vårt mörker. För att vi skulle bli dina barn, har du gjort din son till ett ringa människobarn. O Gud, vilken underbar vishet och nåd har du inte brukat för att frälsa mig. Jag tillber dig ödmjukt vid din sons krubba. Tag emot mitt ringa tack och lov.

Denna morgon vill jag, med Benjamin för ögonen, öva mig i tacksamhet. Hjälp mig så att det goda inte gör mig yttlig eller det svåra gör mig missmodig. För Jesu Kristi skull. Herrens välsigne dig och bevara dig och före dig till det eviga livet.

Avslutande musik: God of our Fathers, från skivan I helgedomens famn

Björn Helgesson, augusti 2014 för Sveriges radio